



MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE



Agenția Națională de Administrare Fiscală

DECIZIA NR. 122 / 2016

privind soluționarea contestației depusă de

.X. S.R.L.,

înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor -
Agenția Națională de Administrare Fiscală sub
nr. A_SLP 1698/11.08.2015

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. prin adresa nr. .X./04.07.2015, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr.A_SLP 1698/11.08.2015 asupra contestației formulată de **.X. S.R.L.** cu sediul social în loc. .X., str. .X., jud. .X., CUI .X., prin avocat .X. conform împuternicirii avocațiale nr. .X., aflată în original la dosarul cauzei.

.X. S.R.L. contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. F-.X./26.06.2015 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-.X./26.06.2015 de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice .X. pentru suma totală de .X. lei reprezentând:

-contribuția de asigurări sociale datorată de angajator	.X. lei
-dobânzi	.X. lei
-penalități de întârziere	.X. lei
-contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați	.X. lei
-dobânzi	.X. lei
-penalități de întârziere	.X. lei
-contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator	.X. lei
-dobânzi	.X. lei
-penalități de întârziere	.X. lei
-contribuția individuală de asigurari pentru somaj reținută de la angajați	.X. lei
-dobânzi	.X. lei
-penalități de întârziere	.X. lei
-contribuția angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale	.X. lei
-dobânzi	.X. lei
-penalități de întârziere	.X. lei
-contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator	.X. lei

-dobânzi	.X. lei
-penalități de întârziere	.X. lei
-contribuția de asigurări de sănătate reținută de la asigurați	.X. lei
-dobânzi	.X. lei
-penalități de întârziere	.X. lei
-contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajatori	.X. lei
-dobânzi	.X. lei
-penalități de întârziere	.X. lei
-contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice	.X. lei
-dobânzi	.X. lei
-penalități de întârziere	.X. lei

Deși prin contestația formulată societatea se îndreaptă împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. F-.X./26.06.2015 prin care au fost stabilite obligații suplimentare în sumă totală de .X. lei, se reține că dintr-o eroare suma totală contestată de societate a fost de .X. lei, diferența de .X. lei fiind urmare a unei erori de redactare în ceea ce privește ”contribuția de asigurări de sănătate reținută de la asigurați” în sensul că prin Decizia de impunere suma suplimentar stabilită, pentru această contribuție a fost de .X. lei, iar în contestație societatea a menționat suma de .X. lei.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în raport de data comunicării Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. F-.X./26.06.2015, respectiv **30.06.2015**, potrivit mențiunii olografe aplicată pe titlul de creanță nr. .X./29.06.2015, aflat în copie la dosarul cauzei și de data depunerii contestației la Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X., respectiv **28.07.2015**, așa cum reiese din ștampila Serviciului registratură aplicată pe contestația aflată în original la dosarul cauzei

În baza prevederilor art. 352 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare, și constatând că în speță sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin.(1) și art. 209 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare în vigoare la data formulării contestației, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulate de **.X. S.R.L.**

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală pentru persoane juridice nr. F-.X./26.06.2015 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-.X./26.06.2015 de organele fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice .X., societatea precizează următoarele:

.X. S.R.L. menționează că starea de fapt a fost greșit înțeleasă de către organele fiscale arătând că salariații au fost detașați pe perioade determinate de timp (1-2 ani) la filiala din Germania, .X. SRL .X., entitate cu personalitate juridică proprie și independentă fiscal față de societatea mamă din România.

Contestatară susține că nu are obligația de a evidenția în contabilitatea proprie activitățile desfășurate în străinătate de către filială, având în vedere autonomia financiară și juridică a filialei față de societatea mamă, ceea ce implică totodată și o independență fiscală a .X. SRL .X., fapt pentru care verificarea îndeplinirii obligațiilor fiscale pentru activitatea economică desfășurată în Germania ar trebui să se verifice strict pe baza evidențelor contabile ale acesteia.

Contestatară invocă art. 45 din Codul muncii și arată că prin detașare are loc o modificare a raportului juridic de muncă în sensul că angajatul își va desfășura activitatea în unitatea unui alt angajator către care este detașat, sub controlul și coordonarea acestuia din urmă, iar drepturile salariale sunt datorate și plătite de către acesta din urmă, deoarece munca va fi desfășurată în interesul acestuia.

.X. S.R.L. menționează că pentru activitatea desfășurată în Germania, filiala .X. SRL .X. avea obligația de plată a salariilor și implicit obligația de a reține și vărsa eventuale contribuții sociale obligatorii corespunzătoare acestor venituri pentru muncitorii detașați. În acest sens, contestatară invocă prevederile art. 21 din Regulamentul nr. 987/2009 de punere în aplicare a Regulamentului nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială unde se menționează că un angajator care își are sediul social sau reprezentanța în afara statului membru competent este obligat să respecte toate obligațiile stabilite de legislația aplicabilă angajaților săi, ca și când sediul său social sau reprezentanța s-ar afla în statul membru competent.

Contestatară arată că și-a îndeplinit obligațiile fiscale pentru singura remunerație pe care o datora angajaților, respectiv salariul de bază lunar asumat prin contractul individual de muncă, deoarece contractul individual de muncă nu a fost suspendat pe perioada detașării, producându-și în continuare efectele.

Contestatară precizează că salariații detașați au beneficiat de două remunerații, care chiar dacă la nivel global reprezintă un sigur venit de natură salarială, este totuși datorat de către subiecți de drept diferiți, iar înțelegerea între societate și filiala din Germania asupra modalității de plată a celor două

remunerații nu schimbă modalitatea de a suporta sarcina fiscală în mod diferit de cei doi subiecți.

Contestatară menționează că decizia de impunere a fost emisă cu încălcarea principiului încrederii legitime, principiu propriu dreptului fiscal care face parte din ordinea juridică europeană și care garantează contribuabililor predictibilitatea și stabilitatea raporturilor fiscale astfel încât aceștia să poată să cunoască în mod exact întinderea obligațiilor pe care legislația fiscală le-o impune. În acest sens societatea invocă hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauza Salomie și Oltean.

Contestatară menționează că autoritățile fiscale au întreprins inspecții fiscale anterioare, cu același obiect, acestea constatând că societatea a calculat și înregistrat corect contribuțiile la bugetele sistemului de securitate socială deși detașările lucrătorilor s-au realizat în împrejurări de fapt și condiții de drept identice de la începutul activității și până în prezent.

Contestatară susține că în baza prevederilor legislației europene cu privire la coordonarea sistemelor de securitate socială, instituția din statul de reședință care a fost informată că o persoană desfășoară activități în două sau mai multe state membre determină care este legislația aplicabilă și informează de îndată persoana respectivă cu privire la legislația determinată ca fiind aplicabilă.

De asemenea contestatară arată că instituțiile din România cunoșteau situația muncitorilor detașați în Germania pentru a activa pe bază de contracte de lucrări, în acest sens fiind invocată Convenția româno-germană din 1991 (aprobată prin HG nr. 167/1991) în care se precizează că permisele de muncă se eliberează de către autoritățile germane pe baza unui număr limitat de angajați care se repartizează de către Ministerul Muncii prin Agenția Națională de Ocupare a Forței de Muncă care avea cunoștință de valoarea contractelor de lucrări, precum și de cuantumul remunerației angajaților pentru care s-a cerut aprobarea. O altă instituție publică căreia îi este familiar fenomenul detașării/delegării muncitorilor este Casa Națională de Pensii Publice, această instituție eliberând formularele A1 după ce în prealabil a constatat că au fost îndeplinite toate obligațiile fiscale care îi reveneau societății.

Contestatară invocă faptul că organele de inspecție fiscală nu au recunoscut creditul fiscal pentru o serie de contribuții care au fost achitate în Germania de către .X. SRL .X. cum ar fi: pentru contribuția angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale și a fondului de concedii, polițe de asigurare de sănătate.

Contestatară susține că sarcina fiscală suplimentară calculată este vădit disproporționată raportat la nivelul de productivitate al angajatului ceea ce contravine caracterului just al impunerii garantat de art. 56 alin. (2) din Constituția României. Astfel că prin plata contribuțiilor sociale pentru întregul venit al salariatului, sarcina fiscală ar fi suportată în întregime de către

societate, nu de către angajat și s-ar ajunge ca pentru un muncitor necalificat societatea să avanseze .X. euro/lună cu mult peste ce ar produce muncitorul respectiv.

În concluzie, având în vedere aspectele prezentate anterior, **.X. S.R.L.** solicită admiterea contestației și anularea Deciziei de impunere nr. F-.X./26.06.2015 emisă de organele fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice .X..

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr. F-.X./26.06.2015, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. F-.X./26.06.2015, organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice .X. precizează că:

.X. S.R.L. a fost supusă unei inspecții fiscale cu privire la impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente perioadei 01.01.2010 – 31.12.2014 în care societatea a desfășurat activitate de prestări servicii în domeniul construcțiilor în Germania prin intermediul unui sediu permanent înregistrat în această țară.

Organele de inspecție fiscală menționează că pentru realizarea prestărilor de servicii societatea a angajat personal contractual în România pe care l-a trimis în Germania pentru perioade de 1 an, respectiv 2 ani și în timpul controlului a prezentat echipei de control următoarele documente:

- contract individual de muncă pentru fiecare salariat înregistrat în .X., în cuprinsul căruia se menționează printre altele: salariu de bază lunar brut, locul de muncă, respectiv șantierele firmei;

- act adițional de detașare - anexă la contractul individual de muncă pentru fiecare salariat, în care se stipulează că: salariatul urmează să-și desfășoare activitatea în străinătate, salariile de la filiala din Germania vor fi achitate în euro, iar totalitatea drepturilor bănești convenite în timpul desfășurării activității în străinătate se vor ridica cel puțin la nivelul salariului minim din țara respectivă;

- pontaj aferent salariaților cu zilele și orele lucrate întocmite în Germania pentru fiecare șantier;

- state de plată întocmite în Germania cu veniturile din salarii realizate de fiecare angajat în funcție de numărul de zile și ore lucrate conform pontajelor;

- fișă calcul salariu întocmită pe fiecare salariat care cuprinde salariul realizat în funcție de numărul de ore lucrate înmulțit cu drepturile bănești convenite (eur) conform reglementărilor regionale de tarif pentru ramura construcții aferente fiecărei meserii (eur/ora).

Organele de inspecție fiscală precizează că societatea acordă drepturi bănești pentru munca prestată de către salariații care desfășoară activitate în

Germania, constând în venituri din salarii reprezentând echivalentul unei sume de bani în euro (calculat pe baza pontajelor de prezență în funcție de numărul de ore x Eur/lună) pentru care societatea întocmește state de plată la sediul permanent din Germania, prin intermediul unei societăți germane de contabilitate. Cheltuielile cu sumele acordate personalului pentru munca prestată în Germania sunt înregistrate în contabilitatea sediului permanent din Germania în contul "Cheltuieli cu salariile personalului", iar în evidența contabilă a societății în România în contul 641 "Cheltuieli cu salariile personalului", cu mențiunea că societatea calculează, reține și virează impozitul pe salarii.

În ceea ce privește contribuțiile sociale pentru personalul angajat care își desfășoară activitatea în Germania și care sunt rezidenți ai statului german, societatea calculează și reține conform statului de plată întocmit în Germania asigurări medicale, asigurare pensie, asigurare șomaj, iar pentru personalul angajat care nu sunt rezidenți ai statului german societatea deține formularul A1, document obținut de la Casa Națională de Pensii Publice, document care dovedește exclusiv menținerea titularului acestuia la sistemul de securitate socială (asigurarea pentru pensie, accidente de muncă și boli profesionale, asigurări sociale de sănătate) din România, în sensul că personalul trimis în Germania de către .X. S.R.L. în calitate de angajator, este subiect al legislației de asigurări sociale din România.

Organele de inspecție fiscală menționează că societatea evidențiază operațiunile în contabilitate, efectuând următoarele note contabile:

- 641 = 482 cu suma salariilor brute plătite în România pentru salariații care își desfășoară activitatea în Germania;

și

- 641 = 421 cu diferența dintre total salarii brute realizate în Germania și salariile plătite în România aferente angajaților care își desfășoară activitatea în Germania.

Din veniturile din salarii obținute de personalul care își desfășoară activitatea în Germania, posesori ai documentului portabil A1, organele de inspecție fiscală precizează că în conformitate cu statele întocmite în Germania și înregistrate în evidența contabilă în contul 641 "Cheltuieli cu salariile personalului" s-au efectuat rețineri fiscale reprezentând impozit pe salariu și taxă de solidaritate fără să fie reținute asigurări medicale, asigurări de pensie, asigurări șomaj. Pentru aceiași salariați care își desfășoară activitatea în Germania, societatea întocmește în România un stat de plată în care se menționează suma stabilită prin contractul individual de muncă reprezentând salariu de bază lunar pentru care calculează impozit pe venit și contribuții sociale pe care le declară și le achită la organele fiscale.

Astfel, potrivit fișei de calcul salariu, întocmită de societate pentru fiecare angajat, din totalul venitului brut realizat în Germania se scad reținerile fiscale efectuate în Germania reprezentând impozitul pe salariu și taxa de

solidaritate și reținerile din salariu efectuate pe statul de plată din România, astfel încât angajații care desfășoară activitatea în Germania, posesori ai documentului portabil A1, obțin un sigur venit salarial realizat în Germania.

Organele de inspecție fiscală arată că potrivit art. 296³ lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, sunt contribuabili ai sistemelor de asigurări sociale persoanele fizice rezidente, care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, precum și orice alte venituri din desfășurarea unei activități dependente, cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaționale la care România este parte, iar în acest sens sunt menționate Regulamentul CE nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială și respectiv Regulamentului nr. 987/2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială. Cele două regulamente prezintă reguli de determinare a legislației aplicabile din punct de vedere al legislației sociale, respectiv regulile după care se determină care legislație de securitate socială este aplicabilă.

Organele de inspecție fiscală au invocat dispozițiile art.55 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.67-38 din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal și au stabilit că sumele de bani acordate de societate angajaților trimiși în străinătate nu pot fi tratate din punct de vedere fiscal ca fiind indemnizații de delegare/detașare întrucât:

- salariaților nu li s-au plătit sume fixe/lună ci sume variabile în funcție de timpul efectiv lucrat, iar pentru toate aceste sume s-a reținut și virat în Germania impozit pe venit. Sumele au fost acordate având în vedere productivitatea muncii, pe baza statelor de salarii și a pontajelor de prezență și ținând cont de salariul minim tarifar din Germania pentru activități comparabile, iar în actele adiționale la contractele individuale de muncă este prevăzut că "drepturile bănești convenite în timpul desfășurării activității în străinătate se vor ridica cel puțin la nivelul salariului minim din țara respectivă sau reglementarea regională", fiind tratate ca venituri de natură salarială în Germania ceea ce nu poate determina aplicarea unui alt tratament în România;

- sumele achitate nu se încadrează ca indemnizație de detașare întrucât în conformitate cu prevederile art. 45 din Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii, detașarea este actul prin care se dispune schimbarea temporară a locului de muncă, din dispoziția angajatorului, la un alt angajator, în scopul executării unor lucrări;

- obligația de a plăti angajaților detașați în Germania, un salariu minim orar stabilit în Germania, reiese din prevederile art.3 alin.(1) lit.c) din Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii. De asemenea, potrivit art.3 alin.(7)

din documentul anterior menționat, alocațiile specifice detașării sunt considerate parte a salariului minim, în măsura în care nu sunt vărsate cu titlu de rambursare a cheltuielilor suportate efectiv pentru detașare, cum ar fi cheltuielile de transport, cazare și masă;

- prevederile art.12 alin.(1) din Regulamentul CE 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială persoana care desfășoară o activitate salariată într-un stat membru, pentru un angajator care își desfășoară în mod obișnuit activitățile în acest stat membru, și care este detașată de angajatorul respectiv în alt stat membru pentru a lucra pentru angajator continuă să fie supusă legislației primului stat membru, cu condiția ca durata previzibilă a activității să nu depășească 24 de luni și ca persoana să nu fi fost trimisă pentru a înlocui o altă persoană detașată.

Organele de inspecție fiscală menționează că pentru salariații posesori ai documentului portabil A1 care au desfășurat activitate în Germania și au obținut venituri din salarii, în conformitate cu prevederile legale în vigoare în perioada supusă verificării, respectiv art. 55 alin. (1), art. 296³, art. 296⁴, art. 296⁵, art. 296¹⁵, art. 296¹⁶, art. 296¹⁸ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, pct. 67-68 și pct.106 din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 18, art. 23, art. 24 și art. 28 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, art. 3, art. 5, art. 80 și art. 85 alin. (1) din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale cu modificările și completările ulterioare, art. 19, art. 26 și art. 27 din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă cu modificările și completările ulterioare, art. 7 alin. (1) din Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale cu modificările și completările ulterioare, art. 256, art. 257 și art. 258 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății cu modificările și completările ulterioare, art. 4 și art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu instrumentele juridice internaționale la care România este parte, respectiv acordurile și convențiile bilaterale în domeniul securității sociale precum Regulamentul CE nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială și Regulamentul nr. 987/2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, au stabilit în sarcina societății o diferență de venituri salariale (calculată ca diferență între veniturile din salarii realizate în Germania și venitul brut înscris în ștatul de plată în România) pentru care societatea avea obligația calculării, reținerii și virării contribuțiilor sociale în sumă de .X. lei.

Organele de inspecție fiscală precizează că pentru sumele stabilite suplimentar au fost calculate accesorii până la data de 22.06.2015, în baza prevederilor art. 119, art. 120 și art. 1201 din Ordonanța nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în sumă totală de .X. lei.

Societatea a solicitat, prin adresa înregistrată sub nr. .X./02.11.2015 la Direcția Regională a Finanțelor Publice .X., în temeiul Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2202/2015 pentru aprobarea procedurilor de anulare a obligațiilor fiscale ce fac obiectul prevederilor Legii nr.209/2015 privind anularea unor obligații fiscale și al Legii nr.225/2015 privind anularea contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru anumite categorii de persoane fizice, emiterea Deciziei de anulare a sumelor stabilite cu titlu de obligații fiscale suplimentare prin Decizia de impunere nr. F-.X./26.06.2015, iar prin adresa nr..X./02.12.2015 societatea a fost înștiințată asupra faptului că nu intră sub incidența legilor ce vizează anularea obligațiilor în cauză, sumele fiind în fapt salarii achitate personalului.

III. Având în vedere susținerile contestatarei și motivele invocate de aceasta, constatările organelor **de inspecție** fiscală și actele normative invocate atât de contestatară cât și de organele **de inspecție fiscală**, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

Agencia Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este **legal** investită să se pronunțe dacă .X. S.R.L. datorează contribuții sociale pentru sumele acordate angajaților trimiși să desfășoare activitate în Germania, în condițiile în care pentru acești salariați societatea a obținut formularul A1 în baza căruia se datorează contribuțiile sociale în România.

În fapt, în perioada 01.01.2010 - 31.12.2014, .X. S.R.L. a desfășurat activitatea de prestări servicii în domeniul construcțiilor în Germania prin intermediul unui sediu permanent înregistrat în această țară.

Pentru realizarea prestărilor de servicii în Germania societatea .X. S.R.L. a angajat personal în România pentru perioade de 1 an, respectiv 2 ani și a prezentat organelor de inspecție fiscală următoarele documente:

- contract individual de muncă pentru fiecare salariat în parte înregistrat în .X., în cuprinsul căruia se menționează printre altele: salariu de bază lunar brut, locul de muncă, respectiv șantierul firmei;

- act adițional de detașare - anexă la contractul individual de muncă pentru fiecare salariat, în care se stipulează că: salariatul urmează să-și desfășoare activitatea în străinătate, salariile de la filiala din Germania vor fi achitate în euro, iar totalitatea drepturilor bănești cuvenite în timpul

desfășurării activității în străinătate se vor ridica cel puțin la nivelul salariului minim din țara respectivă;

- documentul portabil A1 pentru fiecare salariat trimis în Germania, document obținut de la Casa Națională de Pensii Publice, privind legislația aplicabilă în materie de securitate socială;

- pontaj aferent salariaților cu zilele și orele lucrate întocmite în Germania pentru fiecare șantier;

- state de plată întocmite în Germania cu veniturile din salarii realizate de fiecare angajat în funcție de numărul de zile și ore lucrate conform pontajelor;

- fișă calcul salariu întocmită pe fiecare salariat care cuprinde salariul realizat în funcție de numărul de ore lucrate înmulțit cu drepturile bănești convenite (eur) conform reglementărilor regionale de tarif pentru ramura construcții aferente fiecărei meserii (eur/ora).

Potrivit documentelor puse la dispoziție de societate, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a acordat angajaților trimiși la muncă în străinătate, următoarele sume de bani pentru munca prestată:

- în România, suma înscrisă în contractul individual de muncă reprezentând salariul de bază lunar pentru care a calculat, declarat și achitat la bugetul general consolidat din România impozit pe venitul din salarii și contribuții sociale;

- în Germania, o sumă de bani în euro cu titlu de indemnizație, pentru care societatea întocmește în această țară prin intermediul unei societăți de contabilitate germană state de plată, din care a reținut și a achitat în Germania impozit pe venitul din salarii și un alt impozit specific statului străin, fără a calcula, declara și vira în România contribuțiile sociale aferente sumelor primite pentru munca prestată în Germania de angajații .X. S.R.L..

Organele de inspecție fiscală au constatat că pentru perioada ianuarie 2010 – decembrie 2014, sumele de bani acordate de .X. S.R.L. angajaților trimiși la muncă în străinătate nu pot fi tratate din punct de vedere fiscal ca fiind indemnizații de delegare/detașare întrucât:

- salariaților nu li s-au plătit sume fixe/lună ci sume variabile pe baza statelor de plată întocmite în Germania în funcție de timpul lucrat, de productivitatea muncii și de salariul minim tarifar pentru activități comparabile, iar pentru toate aceste sume s-a reținut și virat în Germania impozit pe venitul din salarii. Aceste sume au fost tratate de către .X. S.R.L. ca venituri de natură salarială în Germania, astfel încât suma plătită salariaților trimiși în această țară nu poate avea un tratament fiscal în Germania și altul în România;

- cheltuiala aferentă sumelor achitate în Germania a fost înregistrată lunar de societate în contabilitatea din România, aferentă sediului permanent din străinătate, în contul 641 "Cheltuieli cu salariile personalului";

- pe perioada în care personalul a fost trimis în Germania cu scop de prestații muncă în vederea îndeplinirii contractelor cadru încheiate de .X.

S.R.L., sumele achitate personalului nu se încadrează la indemnizație de detașare întrucât în conformitate cu prevederile art. 45 din Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii detașarea presupune schimbarea temporară a locului de muncă, din dispoziția angajatorului, la un alt angajator, în scopul executării unor lucrări.

În consecință, organele de inspecție fiscală au stabilit că sumele primite de angajații .X. S.R.L., posesori ai documentului portabil A1, pentru activitatea desfășurată în Germania reprezintă venituri de natură salarială din activități dependente realizate în străinătate pentru care societatea a achitat în Germania impozit pe venitul din salarii, dar nu a calculat, reținut, declarat și achitat în România contribuțiile sociale aferente acestor sume.

Astfel, prin Decizia de impunere nr.F-.X./26.06.2015 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-.X./26.06.2015, organele fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice .X. au stabilit în sarcina contestatoarei obligații suplimentare de plată în sumă totală de .X. lei reprezentând contribuții sociale și accesorii aferente.

În drept, sunt aplicabile dispozițiile art.55 alin. (1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

“ART. 55

Definirea veniturilor din salarii

(1) Sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani și/sau în natură obținute de o persoană fizică ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă.[...]”

coroborat cu dispozițiile pct. 67 și pct. 68 lit. a) din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevăd:

“67. Veniturile de natură salarială prevăzute la art. 55 din Codul fiscal, denumite în continuare venituri din salarii, sunt venituri din activități dependente, dacă sunt îndeplinite următoarele criterii:

- părțile care intră în relația de muncă, denumite în continuare angajator și angajat, stabilesc de la început: felul activității, timpul de lucru și locul desfășurării activității;

- partea care utilizează forța de muncă pune la dispoziția celeilalte părți mijloacele de muncă, cum ar fi: spații cu înzestrare corespunzătoare, îmbrăcăminte specială, unelte de muncă și altele asemenea;

- persoana care activează contribuie numai cu prestația fizică sau cu capacitatea ei intelectuală, nu și cu capitalul propriu;

- plătitorul de venituri de natură salarială suportă cheltuielile de deplasare în interesul serviciului ale angajatului, cum ar fi indemnizația de delegare-

detașare în țară și în străinătate, și alte cheltuieli de această natură, precum și indemnizația de concediu de odihnă și indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă suportate de angajator potrivit legii;

- persoana care activează lucrează sub autoritatea unei alte persoane și este obligată să respecte condițiile impuse de aceasta, conform legii.

68. Veniturile din salarii sau considerate asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate ca urmare a unei relații contractuale de muncă, precum și orice sume de natură salarială primite în baza unor legi speciale, indiferent de perioada la care se referă, și care sunt realizate din:

a) sume primite pentru munca prestată ca urmare a contractului individual de muncă, a contractului colectiv de muncă, precum și pe baza actului de numire:

- salariile de bază;

- sporurile și adaosurile de orice fel;

- indemnizații pentru trecerea temporară în altă muncă, pentru reducerea timpului de muncă, pentru carantină, precum și alte indemnizații de orice fel, altele decât cele menționate la pct. 3, având aceeași natură;

- recompensele și premiile de orice fel;

- sumele reprezentând premiul anual și stimulentele acordate, potrivit legii, personalului din instituțiile publice, cele reprezentând stimulentele acordate salariaților agenților economici;

- sumele primite pentru concediul de odihnă, cu excepția sumelor primite de salariat cu titlu de despăgubiri reprezentând contravaloarea cheltuielilor salariatului și familiei sale necesare în vederea revenirii la locul de muncă, precum și eventualele prejudicii suferite de acesta ca urmare a întreruperii concediului de odihnă;

- sumele primite în caz de incapacitate temporară de muncă;

- orice alte câștiguri în bani și în natură, primite de la angajatori de către angajați, *ca plată a muncii lor; [...]*”

În temeiul acestor prevederi legale se reține că în categoria veniturilor din salarii sau asimilate acestora se cuprind toate sumele de bani primite de o persoană fizică în baza unui contract individual de muncă sau a unei relații contractuale de muncă indiferent de locul unde este desfășurată activitatea remunerată, de denumirea acestora sau de forma sub care sunt acordate.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, se reține că .X. S.R.L. a angajat personal cu contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată pe care le-a înregistrat în .X., în cuprinsul cărora se menționează printre altele: salariu de bază lunar brut.

De asemenea, din analiza contractelor individuale de muncă, efectuată de organele de inspecție fiscală, se reține că la punctul D *”Locul de muncă”* se menționează:

”1.Activitatea se desfășoară la secție/atelier/birou/serviciu/ compartiment CONSTRUCȚII din sediul social/punct de lucru/alt loc de muncă organizat al angajatorului. La șantierele firmei .X. S.R.L.

2.În lipsa unui loc de muncă fix salariatul va desfășura activitatea astfel:....”

Totodată, societatea a încheiat pentru fiecare salariat în parte Acte adiționale de detașare - anexă la contractul individual de muncă, în care se stipulează că salariatul urmează să-și desfășoare activitatea în străinătate, salariile pentru activitatea desfășurată în Germania vor fi achitate în euro, iar totalitatea drepturilor bănești convenite în timpul desfășurării activității în străinătate se vor ridica cel puțin la nivelul salariului minim din țara respectivă.

Pentru fiecare salariat care a fost trimis să desfășoare activitate în Germania, societatea a solicitat și a obținut de la Casa Națională de Pensii Publice documentul portabil A1 potrivit căruia legislația aplicabilă în materie de contribuții sociale este cea din România, potrivit art. 19 alin. (2) din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială.

Conform evidențelor, întocmite de sediul permanent din Germania, veniturile au fost realizate de fiecare angajat în funcție de numărul de zile și ore lucrate așa cum rezultă din pontajele și fișele de calcul ale salariului întocmite pentru fiecare salariat care cuprinde salariul realizat în funcție de numărul de ore lucrate înmulțit cu drepturile bănești convenite (eur) în conformitate cu reglementările regionale de tarif pentru ramura construcții aferente fiecărei meserii (eur/ora). Astfel, câștigul net obținut de salariații care își desfășoară activitatea în Germania este variabil de la persoană la persoană și de la o lună la alta în funcție de numărul total de ore lucrate, calificare și productivitate.

Acest fapt este confirmat și de administratorul societății care prin Nota, aflată la dosarul cauzei la pagina 1409, precizează că salariul se acordă în funcție de timpul lucrat și de calificarea fiecărui angajat (ex. maistru, muncitor calificat).

Organele de inspecție fiscală au stabilit că sumele plătite salariaților trimiși să desfășoare activitate de prestări servicii în Germania în baza unui contract individual de muncă sunt venituri de natură salarială pentru care societatea a achitat impozit pe veniturile din salarii în această țară, dar nu a calculat contribuții sociale în România aferente acestor venituri, deși a obținut de la Casa Națională de Pensii Publice documentul portabil A1 potrivit căruia legislația aplicabilă în materie de securitate socială este cea din țara noastră.

Astfel, pentru veniturile obținute de salariații trimiși să lucreze în Germania societatea avea obligația de a calcula contribuții sociale în conformitate cu dispozițiile art. 296³ și art. 296⁴ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare unde se menționează că:

”ART. 296³ Contribuabilii sistemelor de asigurări sociale

Contribuabilii sistemelor de asigurări sociale sunt, după caz:

a) persoanele fizice rezidente, care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, precum și orice alte venituri din desfășurarea unei activități dependente, cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaționale la care România este parte;

[...]

ART. 296⁴ Baza de calcul al contribuțiilor sociale individuale

(1) Baza lunară de calcul al contribuțiilor sociale individuale obligatorii, în cazul persoanelor prevăzute la art. 296³ lit. a) și b), reprezintă câștigul brut realizat din activități dependente, în țară și în străinătate, cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaționale la care România este parte, care include:

a) veniturile din salarii, în bani și/sau în natură, obținute în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu sau a unui statut special prevăzut de lege. În situația personalului român trimis în misiune permanentă în străinătate, veniturile din salarii cuprind salariile de bază corespunzătoare funcțiilor în care persoanele respective sunt încadrate în țară, la care se adaugă, după caz, sporurile și adaosurile care se acordă potrivit legii;

[..]"

Mai mult decât atât, la solicitarea societății cu privire la tratamentul fiscal din punct de vedere al contribuțiilor sociale pentru veniturile din salarii realizate în străinătate de muncitori români care sunt detașați în Uniunea Europeană în baza documentului portabil A1, Direcția generală de legislație Cod fiscal și reglementări vamale din cadrul Ministerului Finanțelor Publice a răspuns prin adresa nr..X./08.10.2015 menționând *"în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială documentul portabil A1 reprezintă un atestat privind legislația aplicabilă și el confirmă faptul că salariatul își achită contribuțiile sociale în altă țară din UE, atunci când el este detașat în străinătate sau când lucrează în mai multe țări în același timp, iar pe durata de valabilitate a formularului A1, salariatul rămâne supus legislației sociale din statul de unde a fost detașat"*

În acest sens a fost și adresa nr. .X./25.09.2014 emisă de către Direcția Generală de Legislație Cod Fiscal și Reglementări Vamale într-o speță similară în care se precizează că: *"sumele primite în Republica Federală Germania de către personalul român detașat, ca plată a muncii lor, în funcție de performanță și de rezultatele obținute de fiecare, sunt venituri salariale și/sau asimilate salariilor, iar potrivit prevederilor art. 296⁴ și art. 296⁵ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, reprezintă baza de calcul a contribuțiilor sociale obligatorii."*

Această opinie a avut la bază adresa nr. .X./23.09.2014 semnată de secretarul general din Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, prin care s-a precizat că: *"indemnizația pentru munca în străinătate astfel cum este menționată în actele adiționale la contractele individuale de muncă, constituie un drept de natură salarială, deoarece nu se*

identifică cu indemnizația de detașare, astfel cum aceasta este reglementată de prevederile art.42-47 din Legea nr.53/2003 privind Codul Muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

În același sens este și Decizia nr. 4646/2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție prin care se stipulează că atât timp cât sumele de bani acordate salariaților detașați au fost condiționate de numărul de ore lucrate rezultă că acestea reprezintă o contraprestație pentru activitatea desfășurată în cadrul firmei, sumele astfel acordate fiind de natură salarială, efectul produs ca urmare a greșitei încadrări de către societate a sumelor plătite fiind acela al eludării dispozițiilor legale românești privind impozitele și contribuțiile sociale, atât timp cât legislația internă conține prevederi care pot exclude de la impozitare și contribuții sumele achitate efectiv cu titlu de diurnă.

În consecință, având în vedere cele reținute anterior, respectiv faptul că sumele acordate salariaților care au desfășurat activitate în Germania sunt venituri de natură salarială, iar societatea a obținut de la Casa Națională de Pensii Publice formularul A1 ce atestă calitatea de asigurat în sistemul de securitate din România, se reține că .X. S.R.L. avea obligația calculării, reținerii și virării contribuțiilor sociale aferente perioadei 01.01.2010 -31.12.2014 în temeiul dispozițiilor art. 55 alin. (1) coroborat cu prevederile art. 296³, art. 296⁴, art. 296⁵, art. 296¹⁵, art. 296¹⁶, art. 296¹⁸ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, punctul 67, 68 și 106 din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 18, art. 23, art. 24 și art. 28 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, art. 3, art. 5, art. 80 și art. 85 alin. (1) din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale cu modificările și completările ulterioare, art. 19, art. 26 și art. 27 din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă cu modificările și completările ulterioare, art. 7 alin. (1) din Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale cu modificările și completările ulterioare, art. 256, art. 257 și art. 258 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății cu modificările și completările ulterioare, art. 4 și art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu instrumentele juridice internaționale la care România este parte, respectiv acordurile și convențiile bilaterale în domeniul securității sociale precum Regulamentul CE nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială și Regulamentul nr. 987/2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială.

În ceea ce privește invocarea societății a faptului că filiala din Germania este independentă fiscal față de societatea mamă și nu are obligația de a

evidenția în contabilitatea proprie activitatea desfășurată în străinătate de către aceasta, acest argument nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a contestației având în vedere faptul că societatea a acționat contrar celor afirmate rezultând din documentele aflate la dosarul cauzei că pentru perioada verificată, lunar a fost întocmită o bilanță de verificare pentru activitatea desfășurată în Germania, o bilanță de verificare pentru activitatea desfășurată în România și o bilanță de verificare cumulată pentru cele două activități desfășurate în cele două țări, iar potrivit analizei fișei contului 641 "Cheltuieli cu salariile personalului" se reține că societatea a înregistrat în contabilitate atât salariile brute stabilite prin contractele individuale de muncă cât și veniturile obținute în Germania de salariații trimiși să desfășoare activitate în această țară.

Totodată, potrivit precizărilor organelor de inspecție fiscală din adresa nr..X./X./31.07.2015, .X. S.R.L. a depus la finalul fiecărui exercițiu financiar declarația 101 privind impozitul pe profit, iar din totalul impozitului datorat a scăzut impozitul pe profit calculat în Germania, ceea ce demonstrează că nu există independență fiscală a "filialei" și contestatoarea și-a evidențiat în contabilitate toată activitatea desfășurată în cele două țări.

Referitor la faptul că societatea consideră că pentru activitatea desfășurată de salariați în Germania .X. SRL .X. avea obligația de plată a contribuțiilor se reține că societatea a solicitat și obținut documentul A1 eliberat de Casa Națională de Pensii, care atestă faptul că salariatul trimis să desfășoare activitate în alt stat membru pentru o perioadă determinată de maximum 2 ani este menținut în sistemul de asigurări sociale din primul stat, în cazul de față România, și nu în statul de desfășurare a activității, respectiv nu în Germania.

În același sens sunt și prevederile legislației europene avute în vedere de organele de inspecție fiscală, care la art.12 alin.(1) din Regulamentul (CE) nr.883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială precizează că *"persoana care desfășoară o activitate salariată într-un stat membru, pentru un angajator care își desfășoară în mod obișnuit activitățile în acest stat membru, și care este detașată de angajatorul respectiv în alt stat membru pentru a lucra pentru angajator continuă să fie supusă legislației primului stat membru, cu condiția ca durata previzibilă a activității să nu depășească 24 de luni și ca persoana să nu fi fost trimisă pentru a înlocui o altă persoană detașată"*.

În ceea ce privește afirmația societății potrivit căreia autoritățile fiscale au întreprins inspecții fiscale anterioare, cu același obiect, acestea constatând că societatea a calculat și înregistrat corect contribuțiile la bugetele sistemului de securitate socială, această afirmație nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației având în vedere că echipa de control a efectuat verificarea în conformitate cu dispozițiile art.98 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv în cadrul termenului de prescripție de 5 ani, întrucât în perioada ianuarie 2010-decembrie 2014 nu a mai fost efectuată

nicio verificare a contribuțiilor sociale, ultima inspecție fiscală la care a fost supusă contestatoare având ca obiectiv taxa pe valoarea adăugată și a cuprins perioada 01.07.2008-30.09.2010.

Referitor la invocarea de către societate a dispozițiilor art.45 din Codul muncii care definesc detașarea, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât sumele au fost acordate salariaților cu titlu de compensare a realizărilor profesionale fapt pentru care nu se identifică cu indemnizația de detașare reglementată de prevederile de Legea nr.53/2003 privind Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare și mai mult decât atât, indemnizația de detașare reprezintă o sumă fixă care se acordă pentru acoperirea unor cheltuieli legate de achiziționarea hranei și compensarea disconfortului creat de dislocarea salariatului din mediul său de viață obișnuită, nevoile salariaților detașați fiind aceleași indiferent de numărul de ore de muncă efectuate și de productivitatea muncii.

Referitor la invocarea de către societate a hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-183/14 Salomie și Oltean referitor la "*principiul încrederii legitime*" și a art. 3 lit. b) din Codul fiscal "*certitudinea impunerii*" acestea nu pot fi reținute în soluționarea cauzei având în vedere faptul că legislația în materie nu a suferit modificări brutale care să poată da naștere încălcării unor așteptări legitime ale societății în ceea ce privește documentul portabil A1, document care permite aplicarea excepției de la regula de bază, și care este obținut tocmai în baza legislației Europene fapt care arată că organele de inspecție fiscală au avut în vedere legislația comunitară.

În consecință, având în vedere cele menționate mai sus, în mod legal organele de inspecție fiscală au calculat în sarcina societății .X. S.R.L. contribuții sociale în sumă totală de .X. lei.

În ceea ce privește accesoriile aferente contribuțiilor sociale, organul de soluționare a contestației reține că întrucât societatea nu contestă modul de calcul a accesoriilor sub aspectul cotelor aplicate și numărului de zile pentru care au fost calculate accesoriile, iar în sarcina contestatarii a fost menținut ca datorat debitul în sumă de .X. lei, reprezentând contribuții sociale, ca o consecință, .X. S.R.L datorează și accesoriile aferente în cuantum de .X. lei, conform principiului de drept, "*accessorium sequitur principale*".

Prin adresele nr. A_SLP 2232/21.10.2015 și A_SLP 1698/21.12.2015 Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor a solicitat organelor fiscale din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice .X. să precizeze dacă societatea se încadrează în prevederile Legii nr. 209/2015 privind anularea unor obligații fiscale, dacă societatea a solicitat anularea obligațiilor fiscale, dacă a fost înștiințată că nu se încadrează în prevederile Legii nr. 209/2015 privind anularea unor obligații fiscale și respectiv dacă a formulat contestației împotriva acestui răspuns.

Prin adresele nr..X./02.11.2015 și nr..X./23.12.2015 organele fiscale au precizat că societății i s-a adus la cunoștință că nu beneficiază de prevederile Legii nr. 209/2015 privind anularea unor obligații fiscale, iar Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor a luat act de acest fapt.

În concluzie, având în vedere că argumentele invocate de .X. S.R.L. nu sunt de natură să infirme constatările organelor de inspecție fiscală, în temeiul art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1. lit. a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, valabile la data depunerii contestației, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de .X. S.R.L. împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. F-.X./26.06.2015 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-.X./26.06.2015 de organele fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice .X. pentru suma totală de .X. lei reprezentând contribuții sociale și accesorii aferente acestora.

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei și în temeiul art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct. 11.1 lit. a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, acte normative în vigoare la data formulării contestației se :

D E C I D E

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de .X. S.R.L. împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. F-.X./26.06.2015 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-.X./26.06.2015 de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice .X. pentru suma totală de .X. lei reprezentând:

-contribuția de asigurări sociale datorată de angajator	.X. lei
-dobânzi	.X. lei
-penalități de întârziere	.X. lei
-contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați	.X. lei
-dobânzi	.X. lei
-penalități de întârziere	.X. lei
-contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator	.X. lei
-dobânzi	.X. lei
-penalități de întârziere	.X. lei
-contribuția individuală de asigurari pentru somaj reținută de la angajați	.X. lei

-dobânzi	.X. lei
-penalități de întârziere	.X. lei
-contribuția angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale	.X. lei
-dobânzi	.X. lei
-penalități de întârziere	.X. lei
-contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator	.X. lei
-dobânzi	.X. lei
-penalități de întârziere	.X. lei
-contribuția de asigurări de sănătate reținută de la asigurați	.X. lei
-dobânzi	.X. lei
-penalități de întârziere	.X. lei
-contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajatori	.X. lei
-dobânzi	.X. lei
-penalități de întârziere	.X. lei
-contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice	.X. lei
-dobânzi	.X. lei
-penalități de întârziere	.X. lei

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel .X. sau la Curtea de Apel .X., în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR GENERAL

.X.